

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Notatio pro cap. 36. Libri primi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Similia de natalibus *Suantouiti* Saxo Grammaticus, lib. 14. Historiæ Danicæ; qui accuratè formam, opes, ritumque colendi huius simulactri, & tandem euerionem eius describens, hæc etiam commemorat. Quibus, (lignis) dum artifices coaptandis intenderent, frustra his rebus operam dare assueverabat (Rex Daniz) sperato citius urbem (Arconam) capturos. Interrogatus, quonam id augurio deprehensum haberet; ex hoc potissimum auguri se dixit, quod Rugiani quandam à Carolo Cesare expugnati, sanctum Vitum Coruegiensem (Corbeiensem) religiosa nece insignem, tributum colere iusit: defuncto victore, libertatem recipere cupientes, seruitutem superstitione mutarunt, instituto domi simulacro, quod s. Viti vocabulo censuerunt. Ad cuius cultum, contempti Coruegiensibus (Corbeiensibus) pensionis summam transferre cœperunt, affirmantes, domestico Vito contentos, externo obsequi non oportere. Quamobrem Vitum veniente sui solennis tempore, eorum mania turpaturum, à quibus tam similem monstro figuram accepit, meritò namque eum ab his iniuriarum pœnas exigere debere, qui venerabilem eius memoriam sacrilego cultu complexi fuerunt. Hæc & plura de hoc idolo Saxo: Et certè nomen ipsum *Suantouitus*, seu *Schuantouitus* originem testatur; Est enim idem quod sanctius *Vitus*, in cuius tutela Monasterium Corbeicense erat; & ex quo in Daniam, & loca vicina primitus Christianæ fidei Prædicatores processerant. Nec dubito alia vocabula ex eodem fonte deriuari: ut *Herouitus* sit *Herouit*, ab hero, vel si maius, ab Exercitu: & reliqua etiam aperte *Viti* nomen præferunt.

Notatio pro cap. 36. Libri primi.

Monui in scholio ad hoc caput; eius initium non nisi ope Manuscripti Codicis sanabile esse. Cum iam maxima pars huius voluminis excusa esset, venit ad me Bambergia missu admodum Reverendi & Magnifici Domini Doctoris FRIDERICI FOR-

G. 3 NERI,

NERI, Bambergensis Vicarij, apographum vita Othoniana; sed scriptum mendosissimè: cuius scriptura est ista. Tempore quodam in domo Episcopali domestica habens renomen forte nuper emptum vesciebatur. Ex quo fortassis Criticus quispiam fecerit: In domo Episcopali dum esset, habens renonem. Isidorus lib. 19. cap. 23. Renones sunt velamina humerorum & pectoris usque ad umbilicum, atque intortis villis adeò hispidæ, ut imbrez resquunt, quos vulgo reptos vocant, et quod longitudo villorum, quasi reptet: de quibus Sallustius; Germani intellectum renonibus corpus tegunt. Dielli autem renones à Rheno Germaniæ flumine, ubi iùs frequenter utuntur.

Quanquam alij forte rectius deducunt ἄνδρα
τὸν ἐλαῶν, ab agninis pellibus.

PARA-